

[Formanden.]

Folk og over for Dronning Mauds nære paarørende her i vort Land vor Deltagelse i den Sorg, som saaledes pludselig har ramt alle, der følte, at de stod Dronning Maud nær, og som havde lært at højagte den afdøde.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Mindetale).

I Skrivelser af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr,

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd og

Forslag til Lov om Anlæg af Cyklestier og Gangstier.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Landbrug og Fiskeri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1939 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Udfærdigelse af Valglisten til Brug ved Rigsdagsvalg i Tiden fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

Uden for Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.*

De gældende Regler herom findes i Lov af 12. Juni 1922. Ifølge denne Lov skal alle Tvistigheder mellem Parterne i Køb eller Bytte af de i Loven nærmere angivne levende Husdyr henhøre under Voldgiftsmænds Afgørelse, for saa vidt angaar Spørgsmaal om Handelens Tilbagegang og om Erstatning for Mangler ved det afhændede eller om Afslag i Købe- eller Bytte-

summen, medmindre man har Aftale om den almindelige Rettergang. Voldgiftsretterne bestaar af 3 uberygtede og kyndige Mænd, men Overøvrigheden kan under særlige Omstændigheder tillade, at Tvistighederne indbringes til fornyet Voldgiftskendelse ved faste Voldgiftsdomstole i hver Overøvrighedskreds. I dette Tilfælde er Formanden retskyndig.

Lige fra denne Institution blev gennemført, i 1906—07, har der været adskillige Stridigheder, om man her havde fundet den rette Form; navnlig har man fra den juridiske Videnskabs Side været meget utilfreds med, at det juridiske Element var trængt helt ud af disse Voldgiftsretter. Man har ogsaa fra andre Sider fremhævet, at den nugældende Ordning medførte langsom Behandling af Sagerne, Uensartethed i de trufne Afgørelser Landet over, ligesom Voldgiftsmændene manglede trykte Hjælpe midler til Afgørelse, og den Slags.

For at faa afhjulpet disse Mangler henvendte „De samvirkende danske Landboforeninger“ og „De samvirkende danske Husmandsforeninger“ sig i 1936 i Fællesskab til Justitsministeriet, der den 27. April s. A. — vi er altid hurtige i Vendingen — nedsatte et Udvalg. I Februar 1938 har dette Udvalg afgivet Betænkning. Det i Betænkningen indeholdte Udkast til Lovforslag ledsager Lovforslaget.

Af denne Betænkning fremgaar det, at der ogsaa inden for dette Udvalg har hersket stærkt delte Meninger, idet Udvalgets juridiske Medlemmer har hævdet, at Sagerne burde behandles af de ordinære Domstole under Medvirken af sagkyndige Dommere, altsaa en Slags Husdyrretter, medens Udvalgets øvrige Medlemmer vil indskrænke sig til at reformere paa det nu givne Grundlag. De Reformere, der i saa Henseende har været Tale om, er følgende: at den stedlige Civildommer skal indtræde som Medlem af Voldgiftsretten, saafremt Voldgiftsformandens Forligsmægling har været forgæves, at Vidneførsel og anden Bevisførelse skal kunne ske ved Voldgiftsretten, at alle Regressøgsmaal vedrørende det samme Husdyr skal søges inddraget under Sagen mod den sidste Sælger af Dyret, at Adgangen til at vedtage almindelig Rettergangsvej skal bortfalde, at Voldgiftskredse skal gøres større, saaledes at de falder